

[Tom Behnke]

netop er sagsbehandlingstiden. Den skal ned, og vi håber og forventer, at man også vil indlede et samarbejde med Sundhedsministeriet, således at vi kan få kigget lidt på speciallægerne. For det er jo rigtigt, som det bliver sagt, at det er dér, man sylter sagerne, og selv efter at der er blevet foretaget undersøgelser, har vi hørt tilfælde af, at lægeerklæringen kan ligge helt op til en måned, før speciallægen tager sig sammen til at skrive under på den. Det er urimeligt, og det skal vi have set på.

Jeg håber, at socialministeren og sundhedsministeren kan gå lidt hånd i hånd i denne sag.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Når vi ikke nærer de samme store betænkeligheder som Socialdemokratiet for at stemme for dette forslag ved tredjebehandlingen, er det, fordi vi har fuld tillid til, at regeringen og socialministeren i denne sag vil handle, som vi har aftalt at de vil handle, som det kommissorium bliver handlet til, om jeg så må sige, og at de ordrer vil blive udført, og vi får en følgelovgivning.

Når det er så vigtigt at få lovforslaget igennem nu, så er det jo, fordi der ligger en lov, der korresponderer med det, en slags budgetværn i Indenrigsministeriet, en lov, som kommunerne selv har bedt om. Derfor stemmer vi for og er meget beredvillige til at få lovforslaget igennem.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Andenbehandlingen af lovforslag nr. L 62 blev lidt vel hurtigt overstået, og det er korrekt, at hr. Jan Petersen på et tidspunkt stillede nogle spørgsmål, som jeg ikke fik lejlighed til at besvare. Men det vil jeg gerne benytte lejligheden til at gøre nu, og der er så kommet yderligere spørgsmål til.

Det er rigtigt, at vi nu er ved at være ved vejs ende af et langt udvalgsarbejde, og mange møder har vi haft. Det har medført, at vi har delt lovforslaget, sådan at vi i første omgang lader ca. halvdelen af pensionerne ligge i kommunerne med tilkendelse dér, og så har igangsat et udvalgsarbejde.

Der er blevet stillet nogle kontante spørgsmål, bl.a. om skillelinjen mellem de helbredsbedingede og de mere sociale pensioner, og om udvalgsarbejdet skulle beskæftige sig med både

det, der ligger i forhold til den gamle – det man kalder mellemste og højeste – og så dem, man lægger ud til kommunerne i dag.

Dertil vil jeg sige, at det nok vil være meget vanskeligt for et udvalgsarbejde at isolere de ting fra hinanden, altså tilkendelse af den mellemste og den højeste pension fra de øvrige pensionssystemer og fra de øvrige regler om tilkendelse. Det er derfor naturligvis ikke hensigten, men jeg er da fuldstændig klar over, at udvalget også vil komme til at arbejde med de grænsedragninger, der er imellem det, vi kalder de helbredsbedingede pensioner og de mere sociale pensioner. Det vil være en helt naturlig ting, for man kan ikke skille det ad.

Dernæst er der blevet rejst det spørgsmål, om udvalget vil se på problemerne i deres helhed, herunder inddragning af ankesystemet, også i det omfang systemet i øvrigt foreslås ændret, som vi gør nu. Derfor kan jeg bekræfte over for de tre ordførere, der har været oppe, at udvalget også vil se på det spørgsmål om selve anken, og hvor den ligger.

Så har der været rejst spørgsmål om sagsbehandlingstiden, idet man har følt, at den er for lang. Her kan jeg ikke lade være med at drage frem, at vi nu giver kommunerne en tilkendelseskompetence, som skulle medføre, at vi får en kortere sagsbehandlingstid, idet det kun skal igennem én instans. Et af formålene er jo, at borgerne oplever, at de er tættere på de beslutninger, der bliver truffet.

Dernæst har der været rejst spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at vi beholder lidt af kompetencen til den helbredsbedingede tilkendelse i kommunen. Det er jo nemlig dér, vi har den aktiverende indsats ved revalidering, og det er vigtigt, at man får en afklaring, der er målrettet imod at styrke den resterhvervsevne, man har tilbage, så meget som overhovedet muligt, sådan at det er i sidste instans, det drejer sig om at få en pension.

Jeg kan da sige til hr. Jan Petersen, at revalideringen inddrages i udvalgsarbejdet, for det kan selvfølgelig ikke skilles ad. Jeg vil gerne påpege, at det er væsentligt, at man også ser på muligheden for deltidsbeskæftigelse for de mennesker, der ikke besidder 100 pct. arbejdssevne, evt. kombineret med en eller anden form for førtidspension.

Vedrørende spørgsmålet fra ordføreren for Fremskridtspartiet om et samarbejde med